

[A. Svensson.]

Overgangstiden havde Amtmand Thomsen erklæret, at saa meget havde de haft ud af deres Hastværk med at faa Kronelaan, at de havde saboteret den Valutaordning, som Nordslesvigernes politiske Repræsentanter, den nordslesvigske Vælgerforening, havde foreslaaet. Men saadan staar der ikke. Den højtærede Statsminister har gengivet Amtmand Thomsens Synspunkter meget overfladisk, ja, meget vildledende. Amtmand Thomsen siger følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„Det er let nok at se nu, at denne forcerede Likvidation af Gældsforholdene, som for en væsentlig Del foregik ved Hjælp af Kronelaan, har været meget uheldig, og Sparekasserne og Bankerne gjorde allerede paa et tidligt Tidspunkt Forsøg paa at hemme denne Trafik eller i hvert Fald begrænse den til Indfrielse af Pantegæld til tyske Pengeinstitutter, dels af Hensyn til de Vanskeligheder, den beredte Pengeinstitutterne, dels med en fremtidig Valutaregulering for Øje. Men naar man sætter sig ind i Grundejernes Stilling og betænker, at det var den almindelige Mening, at Marken vilde rette sig igen, naar Forholdene atter blev normale i Tyskland, kan man ikke for-tænke de nordslesvigske Bønder i, at de søgte at udnytte den lave Markkurs til Konvertering af deres Gæld. Frygten for en almindelig Valutaregulering paa Debitorernes Bekostning har ligeledes virket som en Spore til hurtigst muligt at bringe de gamle Gældsforhold ud af Verden. Man kan derfor forstaa, at Bønderne indlod sig paa disse Transaktioner. De har ikke søgt Spekulationen, men er blevet drevet ind i den.“

Dette staar at læse Side 84 i den sønderjyske Realkreditkommissions Betænkning, og det lyder jo helt anderledes, end den højtærede Statsminister har fremstillet det. Den højtærede Statsminister har nærmest karakteriseret den sønderjyske Befolkning som en Befolkning af Spekulanter! Det er ikke mig alene, der har faaet det Indtryk; jeg beder den højtærede Statsminister studere Overskriften over hans eget Partiorgan „Social-Demokraten“s Referat af hans Tale i Fredags; der staar her med tomme høje Bogstaver: Statsministeren om Sønderjylland. Staten vil ikke betale for den private Spekulation. Jeg beder endvidere den højtærede Statsminister lægge Mærke til, at denne Overskrift har „Sønderjyllands Social-Demokrat“ ikke turde tage med, skønt Referatet er det samme. Amt-

mand Thomsen hævder, at Bønderne har ikke søgt Spekulationen; de er blevet drevet ud i den, og det svarer nøje til, hvad jeg sagde under Debatten i dette høje Ting i Fredags: at den nordslesvigske Befolkning gennem Krigen og dens Følger var blevet kastet ud af sin Bane, og dette er noget, som den øvrige danske Befolkning ikke har været ude for.

Medens vi er ved Amtmand Thomsens Afhandling, vil jeg gerne spørge Statsministeren, om den højtærede Statsminister ogsaa har læst Slutningen af Afhandlingen, hvor Forfatteren peger paa Følgerne af den paaviste Gældsbyrde. Amtmand Thomsen siger, at Billedet af det sønderjyske Landbrugs Gæld er ikke lyst, i hvert Fald mørkere, end man paa Forhaand vilde være tilbøjelig til at antage. Dog, tilføjer han, naar man ser alene paa Gældens Størrelse i Forhold til Ejendommenes Værdi, maa Gældsbyrden vel nok bestemmes som taalelig. Anderledes, naar man anlægger Rentabilitets-Synspunktet, da bliver Billedet mørkere. Det var i 1926, at denne Oversigt fremkom; siden har vi haft de haarde Kriseaar, og jeg er meget bange for, at Billedet nu vil være forandret overordentligt til det værre. Jeg gentager: Det er derfor, vi Konservative har ønsket nye Opgørelser, nye Oplysninger, og derfor ønsker vi ogsaa nedsat et nyt sønderjysk Udvalg.

Den højtærede Statsminister skildrede endelig i sin Tale, hvad den danske Stat havde udredet i Godtgørelse til de sønderjyske Krigsinvalidere. Ja vel, det drejer sig om betydelige Summer, og alligevel kan jeg ikke frigøre mig for den Mening, at adskillige af disse Krigsinvalidere eller deres efterladte ikke har faaet tilkendt, hvad der rettelig burde være tilkendt dem. Men bortset herfra skulde det danske Folk Nord for Kongeaen og dets Repræsentation her paa Rigsdagen være taknemmelig for, at det ikke har prøvet Verdenskrigens Kaar, at det ikke har maattet gennemgaa alle de Lidelser, som den sønderjyske Befolkning har maattet gennemgaa — og saa skulde det ikke alene føle det som en Pligt, men ogsaa som en Ære efter yderste Evne at hjælpe den Befolkning, hvis Ve og Vel vi her raadslaar om, og hvis Velfærd ogsaa kan komme til at betyde Danmarks Velfærd.

Lorentzen: Den Tale, den højtærede Statsminister holdt i dette høje Ting i Fredags, er i mange Maader god at faa Forstand af. Den Tal-Kolonne, han lod opmarchere, og den Maade, hvorpaa det skete, var som en eneste stor Anklage mod den